

Un dia de l'Enric a Llagostera vist per un gironí

Abans del 1975 l'Enric ja residia a Llagostera durant períodes de temps més o menys llargs. Narcís Comadira descriu un dia de la vida de l'Enric del 1970: «Un migdia d'aquesta passada primavera, la Dolors i jo enfilàvem els carrerons que pugen cap a l'església de Llagostera. Buscàvem la casa de l'Enric i, com sempre, no la trobàvem. El poble estava quiet i el dia era clar. (...) La primavera estava esplèndida i els camps i els arbres oferien un verd optimista i tendre. Quan vam trobar la casa (un casalot antic i atrotinat, amb terracotes a la façana i tot ell recobert d'aquest líquen groc tan peculiar que al país es fa damunt les pedres i les teulades), l'Enric ja ens esperava. Jo volia parlar de l'exposició i volia veure els quadres que hi anaven: «coses de tres o quatre anys» m'havia dit l'Enric. Em feia gràcia veure-ho tot plegat, de dret, només d'arribar.

Però ens vam asseure al pati. Vam saludar l'Anny que estava a la cuina, i vam començar a xerrar de totes les coses de sempre, mentre el nano de l'Enric corria i jugava sota els arbres que començaven a brotar. L'exposició semblava tan llunyana sota aquell solet incipient i manyac. «Comadira descriu les pintures que reflecteixen realitats a voltes terribles (guerres, enfrontaments d'estudiants...) i com li sorprèn quan l'Enric li parla d'uns quadres de Llagostera que mostren una «obertura-retorn al paisatge» i li diu: «¿Es pot romandre insensible a l'atracció del paisatge quan la natura torna a disposar de tota la seva sensualitat?». Narcís Comadira reflexiona sobre aquelles paraules i escriu «Certament la natura despertava i ens envoltava amb la seva vitalitat tremendament confiada. El sol ho desvetllava tot, les fulles a la parra, i les primeres flors als geranis». I el text acaba: «Totes les coses del món, vistes pels ulls de l'Enric es tornaven gironines i poblaven la nostra ciutat que esdevenia plena de drama i de tensió, però també de poesia. Poesia del paisatge de Llagostera repoblant els nostres carrers deserts d'arbres, poesia dels objectes artesans en la nostra vida tan mecanitzada».

Els fragments estan extrets del catàleg de l'exposició de l'Enric Marquès a la Casa de Cultura de Girona de l'any 1970.

MOISÉS TIBAU

"Llagostera" (1969)